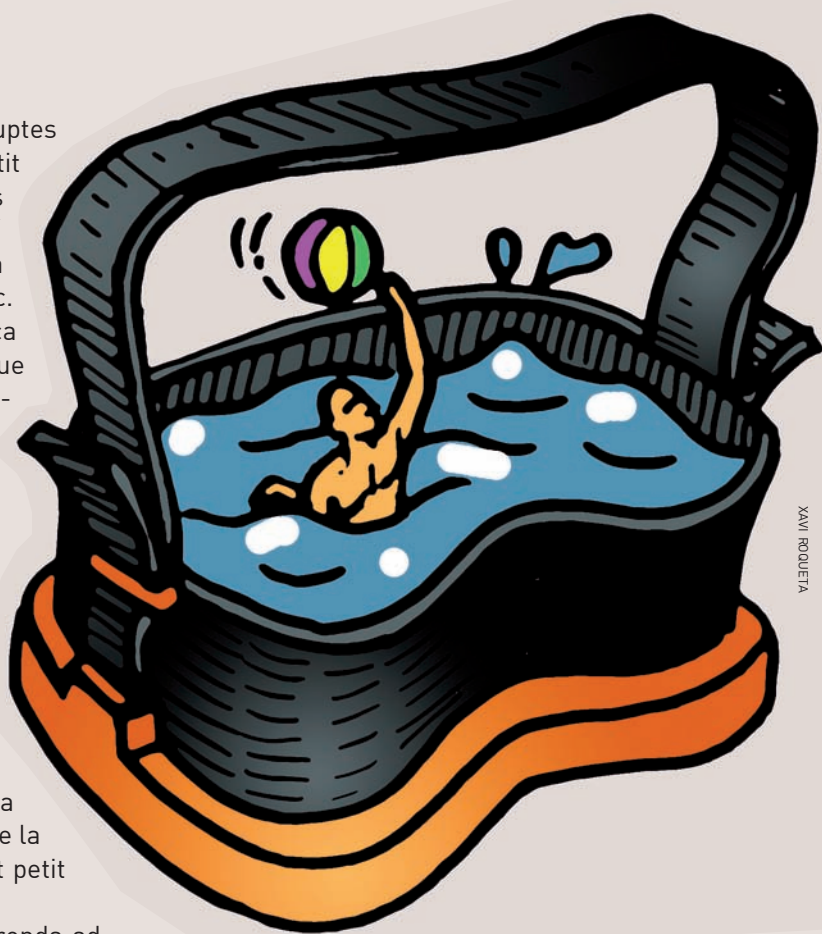


La piscina de Begur

No ho digueu a ningú, però les abruptes costes de Begur amaguen un petit secret. Entre les cales de Fornells i la platja Fonda, al costat del camí de ronda, una piscina excavada curiosament a la roca dibuixa un paisatge certament idíl·lic. El color blau turquesa de l'aigua, l'aparença salvatge de les roques que l'envolten i el fet que la piscina se situï lleugerament elevada respecte a l'aigua del mar fan d'aquest racó un amfiteatre privilegiat del Mediterrani.

Els coneixedors de l'indret acostumen a anomenar-la «piscina natural», ja que no conté cap element artificial, però és evident que hi ha la mà humana darrere de la seva construcció. En efecte, fa mig segle fou excavada sobre la roca mare pels responsables dels apartaments Es Cau per permetre als seus inquilins gaudir de l'aigua del mar just davant de les seves estances. Una bomba d'aigua, ben dissimulada entre les roques, garanteix la regeneració de la piscina i permet acabar de desxifrar aquest petit secret que amaga Begur.

Un cartell situat al costat del camí de ronda adverteix que la piscina és d'ús exclusiu per als apartaments Es Cau. En efecte, per bé que clama al cel pel fet que està dins del domini públic marítimo-terrestre, disposa d'una concessió administrativa atorgada per l'Ajuntament i que obliga al pagament d'una taxa. En tractar-se de sòl públic, els responsables dels



Una presó que es fa esperar

Resulta inexplicable que, més de dos anys després de l'acabament de les obres del centre penitenciari del Puig de les Basses de Figueres, aquest no hagi entrat encara en funcionament. Teòricament la presó no està en servei «per raons pressupostàries» però, segons Comissions Obreres (CCOO), el seu manteniment costa un milió d'euros mensuals a l'Administració, una dada que la Generalitat nega. Mentrestant, les obsoletes presons de Figueres i Girona continuen a ple rendiment.

apartaments Es Cau no poden tancar l'accés però contracten vigilància privada que informa els curiosos que no poden banyar-se a la piscina i que només en permet l'ús als escassos veïns dels apartaments. Tanmateix, alguns espavilats coneixen l'horari exacte del vigilant i, quan aquest desapareix, desenes de persones gaudeixen eufòriques del plaer d'un bany en aquest indret tan singular. I és que, ja se sap, l'ésser humà té la curiosa tendència de sentir-se atret per allò prohibit...

La nova Llei de costes que ha aprovat el govern del PP perpetuarà situacions com les que es produeixen a la «piscina natural» d'Es Cau, ja que facilita l'allargament de les concessions privades en el domini públic marítimo-terrestre. Hi ha qui opina que la piscina hauria de passar a ser de gaudi públic, però també hi ha qui defensa el dret dels apartaments Es Cau d'utilitzar una instal·lació construïda i gestionada privadament des dels seus inicis. Curiosament, la realitat dels fets consumats ha acabat comportant una solució intermèdia: una custòdia compartida.